

Królestwie (Jana 14:2, 3). Wobec tego również w naszych czasach chleb i wino powinni spożywać ci, których Chrystus objął 'przymierzem co do Królestwa'.

Ilu uczestniczy? Jezus powiedział, że tylko „mała trzódka” otrzyma w nagrodę Królestwo niebiańskie (Łuk. 12:32, NW). Pełna jej liczba miała wynieść 144 000 (Obj. 14:1-3). Wybór członków tego grona zaczął się w roku 33 n.e. A zatem obecnie tylko niewielu powinno spożywać chleb i wino.

Czy z Jana 6:53, 54 nie wynika, że tylko spożywający symbole dostąpią życia wiecznego?

Jana 6:53, 54 (BT): „Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym”.

Rzecz jasna to jedzenie i picie musi być symboliczne, w przeciwnym razie bowiem oznaczałoby pogwałcenie prawa Bożego (1 Mojż. 9:4; Dzieje 15:28, 29). Warto jednak zaznaczyć, że wypowiedź Jezusa zapisana w Jana 6:53, 54 nie miała związku z ustanowieniem Wieczery Pańskiej. Nikt z jego słuchaczy nie miał wówczas pojęcia o uroczystości, podczas której chleb i wino miałyby przedstawiać ciało i krew Chrystusa. To postanowienie zostało wprowadzone w życie mniej więcej rok później, a relacja apostoła Jana o Wieczery Pańskiej rozpoczyna się w Ewangelii noszącej jego imię 7 rozdziałów dalej, to znaczy w rozdziale 14.

Jak w takim razie można „spożywać” ciało Syna Człowieczego i pić jego krew? W sposób symboliczny, jeśli nie przez udział w spożywaniu ciała i wina podczas Pamiątki? Zwróćmy uwagę na to, że według wypowiedzi Jezusa ci, którzy w ten sposób jedzą i piją, będą mieli „życie wieczne”. A co Jezus powiedział o woli swego Ojca wcześniej, w wersecie 40, gdy wyjaśniał, co ludzie muszą czynić, by osiągnąć życie wieczne? Oświadczył, że „każdy, kto widzi Syna i w niego wierzy, [będzie] miał ży-

do królestwa” (Łuk. 22:29). Wszyscy oni zostali zaproszeni do udziału z Chrystusem w jego niebiańskim Królestwie (Jana 14:2, 3). Wobec tego również w naszych czasach chleb i wino powinni spożywać ci, których Chrystus objął 'przymierzem co do Królestwa'.

Ilu uczestniczy? Jezus powiedział, że tylko „mała trzódka” otrzyma w nagrodę niebiańskie Królestwo (Łuk. 12:32). Pełna jej liczba miała wynieść 144 000 (Obj. 14:1-3). Wybór członków tego grona zaczął się w roku 33 n.e. Słuszny więc wydaje się wniosek, że obecnie tylko niewielu powinno spożywać chleb i wino.

Czy z Jana 6:53, 54 nie wynika, że tylko spożywający te symbole dostąpią życia wiecznego?

Jana 6:53, 54: „Jezus rzekł do nich: „Zaprawdę, zaprawdę wam mówię: Jeżeli nie jecie ciała Syna Człowieczego i nie pijecie jego krwi, nie macie życia w sobie. Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ten ma życie wieczne, a ja go wskrzeszę w dniu ostatnim”.

Rzecz jasna to jedzenie i picie musi być symboliczne, w przeciwnym razie bowiem oznaczałoby pogwałcenie prawa Bożego (Rodz. 9:4; Dzieje 15:28, 29). Warto jednak zaznaczyć, że wypowiedź Jezusa zapisana w Jana 6:53, 54 nie miała związku z ustanowieniem Wieczery Pańskiej. Nikt z jego słuchaczy nie miał wówczas pojęcia o uroczystości, podczas której chleb i wino miałyby przedstawiać ciało i krew Chrystusa. To postanowienie zostało wprowadzone w życie mniej więcej rok później, a relacja apostoła Jana o Wieczery Pańskiej rozpoczyna się w Ewangelii noszącej jego imię siedem rozdziałów dalej, to znaczy w rozdziale 14.

Jak w takim razie można „jeść” ciało Syna Człowieczego i pić jego krew? W sposób symboliczny, jeśli nie przez udział w spożywaniu chleba i wina podczas Pamiątki? Zwróćmy uwagę na to, że według wypowiedzi Jezusa ci, którzy w ten sposób jedzą i piją, będą mieli „życie wieczne”. A co Jezus powiedział o woli swego Ojca wcześniej, w wersecie 40, gdy wyjaśniał, co ludzie muszą czynić, by osiągnąć życie wieczne? Oświadczył, że „każdy, kto widzi Syna i w niego wierzy, [będzie] miał ży-

Jak często i kiedy należy obchodzić Pamiątkę?

Jezus nie powiedział wyraźnie, jak często należy to czynić. Po prostu rzekł: „To czyńcie na moją pamiątkę!” (Łuk. 22:19, Bp). Paweł napisał: „Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb i pijecie z tego kielicha, głosicie śmierć Pana do czasu, aż On przyjdzie” (1 Kor. 11:26, Bp). Wyrażenie „ilekroć” wcale nie musi oznaczać powtarzania czegoś wiele razy w roku, może bowiem znaczyć, że robi się to rokrocznie przez wiele lat. Jak często obchodzi się na przykład rocznicę ślubu albo pamiątkę jakiegoś ważnego wydarzenia w historii narodu? Raz na rok, w jego rocznicę. Byłoby to również zgodne z faktem, że Wieczerza Pańska została ustanowiona w dniu żydowskiej Paschy, dorocznej uroczystości, której chrześcijanie pochodzenia żydowskiego nie mieli już obchodzić.

Świadkowie Jehowy obchodzą Pamiątkę po zachodzie słońca w dniu 14 Nisan według używanego w I wieku kalendarza żydowskiego. Dzień u Żydów zaczynał się po zachodzie słońca i trwał do następnego zachodu. Tak więc według kalendarza żydowskiego Jezus umarł w tym samym dniu, w którym ustanowił Pamiątkę. Miesiąc Nisan *rozpoczynał się* od pierwszego zachodu słońca po *widzianym w Jeruzalem* nowiu księżyca najbliższym wiosennemu zrównaniu dnia z nocą. Święto Pamiątki przypada 14 dni później. (Wobec tego data Pamiątki może się nie zgadzać z datą Paschy obchodzonej obecnie przez Żydów. Dlaczego? Początkiem miesiąca w ich kalendarzu jest astronomiczny now księżyca, a nie now księżyca widziany nad Jeruzalem, który może wypaść od 18 do 30 godzin później. Ponadto większość Żydów świętuje Paschę dnia 15, a nie 14 Nisan, jak zgodnie z nakazem Prawa Mojżeszowego obchodził ją Jezus).

cie wieczne”. A zatem sam rozsądek podpowiada, że symboliczne 'spożywanie ciała Jezusa i picie jego krwi' polega na *okazywaniu wiary* w zbawczą moc ciała i krwi, które Jezus złożył w ofierze. Taka wiara jest wymagana od wszystkich, którzy chcą osiągnąć pełnię życia, czy to z Chrystusem w niebiosach, czy w raju na ziemi.

Jak często i kiedy należy obchodzić Pamiątkę?

Jezus nie powiedział wyraźnie, jak często należy to czynić. Po prostu rzekł: „Czyńcie to na moją pamiątkę!” (Łuk. 22:19). Paweł napisał: „Ilekroć jecie ten chleb i pijecie ten kielich, obwieszacie śmierć Pana, aż on przybędzie” (1 Kor. 11:26). Wyrażenie „ilekroć” wcale nie musi oznaczać powtarzania czegoś wiele razy w roku, może bowiem znaczyć, że robi się to rokrocznie przez wiele lat. Jak często ludzie obchodzą na przykład rocznicę ślubu albo pamiątkę jakiegoś ważnego wydarzenia w historii narodu? Raz na rok, w jego rocznicę. Byłoby to również zgodne z faktem, że Wieczerza Pańska została ustanowiona w dniu żydowskiej Paschy, dorocznej uroczystości, której chrześcijanie pochodzenia żydowskiego nie mieli już obchodzić.

Świadkowie Jehowy obchodzą Pamiątkę po zachodzie słońca w dniu 14 Nisan według używanego w I wieku kalendarza żydowskiego. Dzień u Żydów zaczynał się o zachodzie słońca i trwał do następnego zachodu. Tak więc według kalendarza żydowskiego Jezus umarł w tym samym dniu, w którym ustanowił Pamiątkę. Miesiąc Nisan *rozpoczynał się* od pierwszego zachodu słońca po *widzianym w Jeruzolimie* nowiu księżyca najbliższym wiosennemu zrównaniu dnia z nocą. Święto Pamiątki przypada 14 dni później. (Wobec tego data Pamiątki może się nie zgadzać z datą Paschy obchodzonej obecnie przez Żydów. Dlaczego? Początkiem miesiąca w ich kalendarzu jest astronomiczny now księżyca, a nie now księżyca widziany nad Jeruzolimą, który może wypaść od 18 do 30 godzin później. Ponadto większość Żydów świętuje Paschę dnia 15, a nie 14 Nisan, jak zgodnie z nakazem Prawa Mojżeszowego obchodził ją Jezus).